

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716214609
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5716214609.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. L. č. XX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., so sídlom Banská Bystrica, ul. Horná č. 13, IČO: 47 234 148, proti žalovanej: R. U., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. V., Z. F. č. XXXX/XX, zastúpená splnomocneným zástupcom JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Stará Vajnorská cesta č. 37, IČO: 36 264 750, za účasti intervenienta na strane žalovanej: Groupama Biztosító Zrt, so sídlom Erszébet királyné útja 1/C, Budapest 1146, Maďarsko konajúca prostredníctvom Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Bratislava, ul. Miletičova č. 21, IČO: 47 236 060, zastúpený splnomocneným zástupcom JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Stará Vajnorská cesta č. 37, IČO: 36 264 750, o zaplatenie sumy 4.856,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17C/70/2016-217 zo dňa 30.11.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C/70/2016-236 zo dňa 01.03.2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e** .
Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 17C/70/2016-217 zo dňa 30.11.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C/70/2016-236 zo dňa 01.03.2019 rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.856,28 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanej právo na 100 %-nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.11.2016 domáhal zaplatenia sumy 4.856,28 eur z titulu náhrady škody predstavujúcej sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa bodového ohodnotenia vo výške 283 bodov určeného lekárskeho posudkom zo dňa 13.10.2015 vypracovaného MUDr. P. T. predstavuje sťaženie spoločenského uplatnenia v danom prípade sumu 4.856,28 eur s tým, že hodnota bodu pre rok 2015 bola v úrazovom poistení 17,16 eur. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že predložený posudok na bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia nespĺňa náležitosti podľa zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zák. č. 437/2004 Z. z.“) a predstavuje obchádzanie zákona. Okrem toho znalecký posudok nebol vydaný zdravotníckym zariadením, ktoré je oprávnené poskytovať zdravotnú starostlivosť, ale bol vydaný živnostníkom, ktorý nie je oprávnený titulom živnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť. Nespĺňa teda náležitosti lekárskeho posudku podľa § 1 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. Nárok nie je dôvodný a preukázaný, aj čo do jednotlivých položiek bodového ohodnotenia, pre absenciu relevantnej zdravotnej dokumentácie

a nepreskúmateľnosť vydaného lekárskeho posudku. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní vzniesla aj námietku premlčania.

Pri rozhodnutí súd vychádzal z ust. § 420 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z., § 100 ods. 1 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z., § 7 ods. 1, § 7a ods. 1 zák. č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, a to rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/165/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2014, že žalovaná bola právoplatne odsúdená pre trestný čin ublíženia na zdraví, ktorý spáchala dňa 23.06.2014 tým, že porušila ust. § 4 ods. 1 písm. c/, písm. f/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Poškodený - žalobca bol s nárokom na náhradu škody vo výške 6.687,20 eur odkázaný na súdne konanie s tým, že poisťovňa mu čiastočne plnila a nárok, ktorý je predmetom tohto konania v sume 4.856,28 eur je rozdiel medzi skutočnou škodou a poskytnutým poisťným plnením. Z lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. P. T., primárom Univerzitnej nemocnice Martin (ďalej len „UNM“) a súčasne zástupcom prednostu ortopedicko-traumatologickej kliniky vyplýva, že sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ohodnotené na 283 bodov, pričom hodnota jedného bodu, ako vyplýva z oznámenia Ústredia sociálnej poisťovne bola pre rok 2015 v sume 17,16 eur. Príslušný počet bodov vynásobený sadzbou za jeden bod potom predstavuje uplatňovanú sumu 4.856,28 eur. Súd výsluchom MUDr. P. T. zistil, že lekársky posudok vydalo zdravotnícke zariadenie, a to UNM, čo vyplýva aj z pečiatky na posudku, pričom tento posudok vypracoval potvrdzujúci lekár, ktorým bol MUDr. P. T.. Tento je súčasne lekárom zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, a preto lekársky posudok posúdil ako primár príslušného oddelenia a súčasne zástupca prednostu ortopedicko-traumatologickej kliniky. Bolo preukázané a toto tvrdenie nebolo žiadnym spôsobom vyvrátené, že len nedopatrením sa stalo, že tento posudok bol podaný na hlavičkom papieri živnostníka, MUDr. P. T., avšak posudok je opatrený pečiatkou UNM. V spojení s výsluchom MUDr. P. T. bolo preukázané, že znalecký posudok spĺňa podmienky § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. V priebehu konania žalovaná tento posudok namietala aj čo sa týka bodového hodnotenia, nedostatky žiadnym spôsobom nekonkretizovala. Súd jej ale umožnil napriek tomu predložiť súkromný znalecký posudok a to v lehote 3 mesiacov, ktorým napriek tomu ani po roku a 4 mesiacov nepredložila. Taktiež ani jediný dôkaz o tom, že by sa na znaleckom posudku vôbec pracovalo, keď bolo preukázané, že viac ako po roku od stanovenia lehoty na podanie súkromného znaleckého posudku bol vôbec prvý telefonický kontakt znalca so žalobcom. Na základe ust. § 153 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ (Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania) súd konštatoval, že žalovaná nepredložila prostriedky procesnej obrany včas. Považoval preto nárok uplatnený žalobcom za preukázaný, vzhľadom na dôkaz, ktorým bol lekársky posudok a preto uplatnený nárok priznal. Bolo jednoznačné, že škoda vznikla v súvislosti s trestným činom, za ktorý bola aj žalovaná odsúdená. Je teda zrejmé, že medzi škodou a konaním žalovanej je príčinná súvislosť a výška škody bola preukázaná znaleckým posudkom.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania podľa súdu v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Je zrejmé, že pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, o tejto škode sa žalobca mohol dozvedieť až zo znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný dňa 13.10.2016 a žaloba podaná dňa 29.11.2016, teda v rámci plynutia dvojročnej premlčacej lehoty. Súd preto nárok nepovažoval za premlčaný.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal právo na 100 %-nú náhradu trov konania voči žalovanej, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ako i to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a následne na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Ďalej uviedla, že posúdenie nárokov žalobcu v časti sťaženia spoločenského uplatnenia je výlučne otázkou odbornou, pričom ona sama nevie preveriť, či žalobcom uplatnený nárok je oprávnený alebo nie. Ako uvádzala vo svojich vyjadreniach žalobca na preverenie jeho nároku jej nedoložil, a ani

intervenientovi na jej strane žiadnu zdravotnú dokumentáciu a po odmietnutí nariadenia znaleckého dokazovania súdom, objednala si vypracovanie súkromného znaleckého posudku a za týmto účelom oslovila znalca prof. Lohnerta. Napriek jej snahe o skoré predloženie znaleckého posudku nebolo v jej možnostiach urýchliť proces vypracovania znaleckého posudku, nakoľko takýto odborný posudok môže vypracovať len znalec a ona sa musí riadiť termínom, ktorý jej určí znalec. Ďalej žalovaná uviedla, že po odmietnutí vypracovania znaleckého posudku prof. Lohnertom sa snažila osloviť iného znalca, ktorý by bol ochotný vypracovať znalecký posudok pre toto konanie. Na poslednom pojednávaní však súd ukončil dokazovanie, a teda neumožnil jej preskúmať nárok žalobcu čo do základu a výšky bodového hodnotenia tak, ako si náhradu škody uplatnil žalobca v konaní. Neumožnenie jej preskúmať nárok žalobcu znaleckým posudkom je porušením jej práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Nárok žalobcu zostal nepreskúmateľný, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť vydaného rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa žalovanej predĺžovanie vypracovania znaleckého posudku nie je možné dávať len na jej ťarchu, nakoľko aj sám žalobca svojím konaním prispel k predĺžovaniu vypracovania tohto posudku (keby sa žalobca bez akýchkoľvek komplikácií dostavil k znalcovi na vyšetrenie alebo ak by svojím správaním nedal príčinu na ukončenie prác na znaleckom posudku znalcom. Súd nevykonaním navrhnutých dôkazov následne dospel k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam ohľadom uplatnených nárokov žalobcu.

Ďalej podľa žalovanej žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností, nakoľko do konania predložil lekárske posudky vypracované „Kanceláriou pre posudzovanie a vypracovanie odškodnení a posudkov po úrazoch“ od MUDr. P. T., ktorý nie je možné považovať za lekárske posudky v zmysle zák. č. 437/2007 Z. z. na čo poukázala počas celého konania. Lekárske posudky predložené žalobcom v tomto konaní nespĺňajú zákonné predpoklady toho, aby mohli byť považované za lekárske posudky v zmysle uvedeného zákona a rovnako ani podmienky lekárskeho posudku podľa § 16 zák. č. 576/2004 Z. z. Ani dodatočné vyjadrenie MUDr. P. T. na pojednávaní za účelom odstránenia ňou namietaných skutočností nebolo schopné zhojiť namietané vady predloženého lekárskeho posudku. Preto konštatovanie súdu v bode 29 svojho rozsudku spĺňa podmienky podľa § 7 ods. 1 zák. č. 437/2007 Z. z. za nesprávne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie. Žalovaná zdôraznila, že lekárske posudky sa musí vydávať písomne (§ 8 ods. 3 zák. č. 437/2007 Z. z.). Neobsahuje ani zákonom uložený údaj o dátume narodenia poškodeného (§ 8 ods. 1 zák. č. 437/2007 Z. z.) čo podľa nej spôsobuje nepreskúmateľnosť predloženého lekárskeho posudku a jeho nezameniteľnosť. Taktiež tento posudok neobsahuje ani údaj o mieste, kde vzniklo poškodenie na zdraví žalobcu (§ 8 ods. 1 zák. č. 437/2007 Z. z.). Ako ďalší závažný nedostatok lekárskeho posudku žalobcu je podľa nej neoverenie uznaných následkov poškodenia zdravia presahujúcim 200 bodov prednostom príslušnej kliniky zdravotného zariadenia (§ 7 ods. 1 zák. č. 437/2007 Z. z.).

Žalovaná s poukazom na vytýkané nedostatky vydaného rozsudku následne považovala za nesprávny aj následný výrok súdu o nároku na náhradu trov konania žalobcovi, lebo tento výrok sa odvíja od priznaného nároku žalobcovi súdom prvej inštancie.

Navrhla preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že tvrdenie žalovanej, že jej súd procesným postupom odňal právo konať pred súdom a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, sa nezakladá na pravde. Ak jej niekto odňal právo konať pred súdom, tak to bola ona sama, resp. jej právny zástupca, ktorý v priebehu konania nedokázal súdu predložiť súkromný znalecký posudok. Podľa neho súd dal žalovanej veľkorysý priestor na to, aby v priebehu konania predložila svoj súkromný znalecký posudok, hoci na to nebol relevantný dôvod. Žalovaná túto príležitosť nevyužila, a to iba v dôsledku svojho pričinenia, nie pričinenia súdu alebo jeho. Ďalej žalobca poukázal na to, že z vyjadrenia znalca zo dňa 01.07.2018 vyplýva, že právny zástupca žalovanej ho požiadal o vypracovanie znaleckého posudku až dňa 12.02.2018, t.j. cca po 4 mesiacoch po uplynutí súdom uloženej lehoty (do 06.10.2017). Mal tiež za to, že žalovaná o vypracovaní posudku zavádzala súd aj jeho. Uvedené opodstatnene potvrdzuje názor súdu, že žalovaná nepredložila jediný dôkaz o tom, že by sa v období 1 roka a 4 mesiacov na znaleckom posudku vôbec pracovalo. Je preto správny jeho právny záver, že žalovaná nepredložila prostriedky procesnej obrany včas. K tvrdeniam, že ním predložený lekárske posudky nespĺňajú zákonné náležitosti žalobca uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 14.07.2017 bola odstránená spornosť lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. P. T., čo na tomto pojednávaní skonštatoval aj súd. Lekárske posudky síce neobsahuje dátum jeho narodenia, avšak obsahuje jeho rodné číslo. Podľa zákona č. 301/1995 Z. z. o rodnom čísle je rodné číslo trvalý identifikačný osobný údaj fyzickej osoby, ktorý zabezpečuje jej jedinečnosť v informačných

systémoch. V dôsledku uvedeného je on v lekárskom posudku dostatočným spôsobom identifikovaný. Podľa žalobcu je v lekárskom posudku uvedená príčina jeho úrazu nakoľko je v ňom uvedené, že je vyhotovený v dôsledku úrazu, ku ktorému došlo tak, že on bol ako chodec zrazený autom. Dátum úrazu je uvedený v lekárskom posudku. Niet pochyb o tom, že lekársky posudok bol vyhotovený za účelom bodového ohodnotenia zranení spôsobených úrazom - jeho zrazením žalovanou. Poukázal aj na to, že bolestné ohodnotené tým istým lekárom v dôsledku toho istého úrazu žalovaná dobrovoľne uhradila. K pozmeňovaniu obsahu lekárskeho posudku nedošlo, MUDr. P. T. vysvetlil ako k nesprávnostiam v písaní došlo.

4. Žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike (v reakcii na vyjadrenie žalobcu) nepopierala, že jej bola poskytnutá istá lehota na predloženie znaleckého posudku, avšak považovala za potrebné zdôrazniť, že nie je v jej kompetencii urýchliť akýmkoľvek spôsobom vypracovanie znaleckého posudku a je závislá od času, za ktorý znalec vypracuje tento posudok. Uviedla, že bola so znalcom dohodnutá ústne na vypracovaní znaleckého posudku ešte pred jeho písomným objednaním. Žalobca po tom, čo ona oznámila súdu, že si nechá vypracovať znalecký posudok od znalca prof. Lohnerta, podal voči znalcovi námietku zaujatosti, o ktorej súd rozhodol uznesením dňa 11.10.2017, ktoré uznesenie jej bolo doručené až dňa 08.11.2017. Čiže aj konaním žalobcu došlo k predlžovaniu doby na vypracovanie znaleckého posudku. Podľa žalovanej žalobca vo vyjadrení už neuvádza, že znalec bol ochotný za týmto vycestovať z Bratislavy do U. za účelom jeho osobného vyšetrenia, ale komunikáciou žalobcu so znalcom sa znalec rozhodol ukončiť práce na znaleckom posudku výlučne ako následok správania sa žalobcu, čo je zachytené aj v súdnom spise. Na základe uvedeného bolo práve konanie žalobcu dôvodom, pre ktorý ona nepredložila do konania znalecký posudok. Ďalej žalovaná uviedla, že žalobca jej žiadnym spôsobom neumožnil preskúmať jednotlivé uplatnené poškodenia zdravia nakoľko tento do konania predložil len lekársky posudok od MUDr. P. T., pričom k posudku nepriložil žiadnu zdravotnú dokumentáciu na to, aby ona mohla preveriť jeho uplatnený nárok. Z uvedeného dôvodu zostal nárok žalobcu bez vykonaného znaleckého dokazovania nepreskúmateľný. Následne žalovaná zotrvala aj na svojich námietkach voči samotnému predloženému lekárskeму posudku, tak ako ich uviedla vo svojom odvolaní. Podľa nej nie je možné stotožniť sa s názorom žalobcu, že je v predmetnom lekárskom posudku dostatočne identifikovaný. Lekársky posudok za účelom obodovania poškodení zdravia musí mať zákonom predpísané náležitosti, čo vyplýva priamo zo zák. č. 437/2004 Z. z., v opačnom prípade nie je možné ho považovať za lekársky posudok. Predložený lekársky posudok neobsahuje ani dátum narodenia žalobcu, či miesto vzniku poškodení na zdraví, a preto nie je podľa nej nezameniteľný. Považovala preto predložený lekársky posudok za nedostatočný podklad na priznanie nároku žalobcovi tak, ako to urobil súd prvej inštancie.

5. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike (reakcii na repliku žalovanej) považoval tvrdenia žalovanej o tom, že na zabezpečení znaleckého posudku intenzívne pracovala, za účelové. Dal do pozornosti žalovanej, že prof. Lohnert nie je jediný znalec a poukázal na fakt, že žalovaná požiadala znalca o vypracovanie znaleckého posudku až dňa 12.02.2018. O žiadnom ústnom požiadaní znalca o vypracovanie znaleckého posudku sa žalovaná až do svojho posledného vyjadrenia nezmieňovala. Za zavádzajúce považoval podanie zo dňa 18.04.2018, v ktorom žalovaná uvádzala, že znalec posudok už vypracúva a že bude vyhotovený v čo najkratšom čase, avšak znalec len dňa 29.06.2018 ho prvýkrát kontaktoval za účelom jeho vyšetrenia. K tvrdeniam žalovanej, že znalec ukončil práce na znaleckom posudku v dôsledku komunikácie ktorú mal s ním, poukázal na svoju výpoveď k tejto údajnej komunikácii, z ktorej je zrejmé, že údajné vyjadrenia znalca sa nezakladajú na pravde. Na záver žalobca uviedol, že odvolanie žalovanej považuje za účelový procesný úkon, ktorý má slúžiť na oddialenie vymoženia jeho pohľadávky. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že bolestné ohodnotené tým istým lekárom v dôsledku toho istého úrazu žalovaná dobrovoľne uhradila a vtedy jej neprekážalo, že lekársky posudok vypracoval MUDr. P. T..

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovanou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. C. s. p. poukazuje.

8. Žalovaná v odvolaní namietala, že súd jej procesným postupom neumožnením preskúmať nárok žalobcu znaleckým posudkom (súd rozhodnutie založil na skutočnosti, že žalovaná napriek ním poskytnutému časovému priestoru súdu nepredložila na svoju obranu označený a navrhnutý prostriedok procesnej obrany, o ktorý sama požiadala, a to súkromný znalecký posudok včas, preto súd vyhlásil dokazovanie za skončené a považoval žalobcom uplatnený nárok za preukázaný) odňal právo konať pred súdom, a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Nepredloženie súkromného znaleckého posudku je podľa nej zapríčinené aj samotným konaním žalobcu. Posudok mohol byť v konaní vypracovaný, keby sa žalobca bez akýchkoľvek komplikácií dostavil k znalcovi na vyšetrenie alebo ak by svojim správaním nedal príčinu na ukončenie prác na znaleckom posudku znalcom. Súd nevykonaním navrhnutých dôkazov následne dospel k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam ohľadne uplatnených nárokov.

9. Odvolací súd vzhľadom na odvolaciu námietku žalovanej či postupom súdu nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by jej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces mal z obsahu spisu zistené nasledovné: Na pojednávaní dňa 14.07.2017, ktoré bolo odročené na deň 06.10.2017 bolo súdom uložené, že žalovaná v tejto lehote zabezpečí súkromný znalecký posudok s tým, že sa ukladá žalobcovi, aby pri vypracovaní znaleckého posudku poskytol súčinnosť, pričom žalovaný oznámi v lehote jedného týždňa od tohto pojednávania, ktorý znalec bude vypracovávať znalecký posudok a následne bude požadovaná ÚNM ortopedicko-traumatologická klinika, aby poskytla tomuto znalcovi súčinnosť. Podaním zo dňa 21.07.2017 žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu oznámila, že si objednala vyhotovenie súkromného znaleckého posudku za účelom určenia bodového hodnotenia sťaženia spoločenského hodnotenia žalobcu u znalca prof. MUDr. Jozefa Lohnerta, CSc. a požiadala, aby umožnil znalcovi nahliadnuť do súdneho spisu podľa § 209 ods. 3 C. s. p. ako aj uložil povinnosť žalobcovi a tretím osobám (najmä UNM) poskytnúť súčinnosť podľa § 210 C. s. p. (povinnosť dostaviť sa k znalcovi, predložiť mu potrebné veci a najmä lekársku dokumentáciu, podať mu potrebné vysvetlenia, podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu, prípadne krvnej skúške alebo niečo iné vykonať, alebo znášať, ak je to na účely znaleckého dokazovania potrebné.

Vzhľadom na výhrady žalobcu zo dňa 27.07.2017 k osobe znalca okresný súd uznesením č. k. 17C/70/2016-136 zo dňa 11.10.2017 rozhodol, že znalec prof. MUDr. Jozef Lohnert, CSc. nie je vylúčený z podania súkromného znaleckého posudku (uznesenie bolo doručené splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 03.11.2017 a splnomocnenému zástupcovi žalovanej dňa 08.11.2017, nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2017). Súd listom z 24.01.2018 doručeným dňa 30.01.2017 splnomocnenému zástupcovi žalovanej oznámil, že právoplatne rozhodol, že znalec nie je vylúčený z podania súkromného znaleckého posudku. Znalec teda od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia môže na posudku pracovať. Povinnosť umožniť znalcovi nahliadnuť do spisu vyplýva súdu z § 209 ods. 3 C. s. p., avšak znalec do dnešného dňa o toto nepožiadal. Rovnako, keď znalec požiadala súd, aby uložil termín tretím osobám poskytnúť mu súčinnosť, súd tak urobí, ale ani o toto znalec doposiaľ nepožiadal. Je potrebné, aby žalovaný kontaktoval znalca za účelom čo najskoršieho podania znaleckého posudku.

Listom zo dňa 18.04.2018 bolo splnomocneným zástupcom žalovanej súdu v rámci žiadosti o odročenie pojednávania určeného dňa 19.04.2018 oznámené, že znalec im uviedol, že v súčasnosti vypracováva znalecký posudok a posudok bude vyhotovený v čo najkratšom čase.

V ďalšej žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 06.06.2018 určeného na deň 07.06.2018 nevypracovanie znaleckého posudku zdôvodnil splnomocnený zástupca žalovanej súdu tým, že zo strany Fakultnej nemocnice Martin nebola znalcovi poskytnutá potrebná súčinnosť, resp. do podania správy neboli znalcovi zaslané všetky žiadané lekárske správy týkajúce sa zdravia žalobcu. Z uvedeného dôvodu nemohol znalec dokončiť vypracovanie tohto znaleckého posudku.

Podaním zo dňa 04.07.2018 splnomocnený zástupca žalovanej oznámil súdu, že žalobca sa napriek súdom uloženou povinnosťou na poskytnutie súčinnosti s vypracovaním znaleckého posudku osobného

vyšetrenia u znalca nezúčastnil a toto vyšetrenie neopodstatnene odmieta. V prílohe pripojil list, ktorý mu bol zaslaný znalcom, v ktorom žalobca najprv prisľúbil účasť na osobnom vyšetrení s tým, že znalec bol ochotný vycestovať za žalobcom, avšak nakoniec po konzultácii s právnym zástupcom znalcovi oznámil, že nesúhlasí s jeho osobným vyšetrením a preto sa vyšetrenia nezúčastní.

Žalobca na pojednávaní dňa 11.10.2018 potvrdil, že ho znalec kontaktoval (podľa jeho právneho zástupcu dňa 29.06.2018) ako aj dohodu o tom, že príde do U. (miesto bydliska žalobcu), ale žiadny konkrétny dátum si nedohodli. Splnomocnený zástupca žalobcu uviedol, že sú ochotní podrobiť sa strpieť, dostavia sa k znalcovi, nemajú s tým problém, žiadajú len ústretovosť od protistrany.

Na pojednávaní dňa 11.10.2018, ktoré pojednávanie bolo odročené na deň 30.11.2018 bolo právnej zástupkyňi žalovanej uložené, aby obratom kontaktovala znalca s tým, že dohodne termín, kedy bude znalec môcť vyšetriť žalobcu a súd uznesením uloží povinnosť žalobcovi, aby sa dostavil k znalcovi s určením konkrétneho termínu a miesta, kde sa bude vyšetrenie konať. Žalobca požiadal vzhľadom na vek a svoje možnosti, či by nebolo možné, aby sa dohodovil so znalcom, aby sa to vyšetrenie uskutočnilo v U.. Právnej zástupkyňi žalovanej súd uložil, aby po konzultácii so znalcom poskytla protistrane telefonický kontakt za účelom takéhoto dohovoru. Právnym zástupcom strán súd uložil, aby oznámili súdu v lehote do 16.10.2018, kedy a kde znalec uskutoční vyšetrenie žalobcu. Následne táto povinnosť bude žalobcovi uložená uznesením.

Podaním zo dňa 16.10.2018 označeným „Žiadosť o predĺženie lehoty na oznámenie termínu vyšetrenia žalobcu u znalca prof. Lohnerta“ splnomocnený zástupca žalovanej oznámil súdu, že žalovaná sa snažila kontaktovať znalca prof. Lohnerta za účelom vypracovania znaleckého posudku avšak z dôvodu pracovnej vyťaženia znalca sa im s ním doposiaľ nepodarilo skontaktovať. Z uvedeného dôvodu žiadala súd o poskytnutie dlhšej lehoty, v ktorej oznámi súdu termín vyšetrenia žalobcu znalcom. Zároveň akonáhle sa žalovanej podarí spojiť so znalcom a dohodnúť termín vyšetrenia žalobcu u znalca, bude o tomto termíne bezodkladne informovať žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu ako aj konajúci súd.

Okresný súd podaním zo dňa 23.10.2018 v odpovedi na žiadosť splnomocneného zástupcu žalovanej uviedol, že z uvedenej žiadosti nie je zrejmé, z čoho usúdili, že znalec je pracovne vyťažovaný, ak sa s ním nekontaktovali. Uvedené skutočnosti je potrebné preukázať, inak platí pôvodná lehota.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 30.11.2018 vyplýva, že právny zástupca žalovanej trval na tom, že by posudok mal preskúmať iný znalec. Súd vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol, že dokazovanie kontrolným znaleckým posudkom v zmysle návrhu právnej zástupkyne žalovanej nevykoná. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 153 ods. 1 C. s. p. a konštatujúc, že o kontrolný znalecký posudok požiadala žalovaná v podstate pred rokom a pol a do tohto momentu nebola schopná akýkoľvek znalecký posudok predložiť, a ani len neosvedčila tú skutočnosť, že by na znaleckom posudku sa vôbec akýmkoľvek spôsobom pracovalo.

10. Podľa čl. 8 základných princípov Civilného sporového poriadku sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosť strán postupovať v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu vyplýva z čl. 10 ods. 1 základných princípov C. s. p. Súd môže určiť stranám záväznú procesnú lehotu na niektoré procesné úkony (čl. 10 ods. 3 základných princípov C. s. p.). S týmito zásadami je spojená aj povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 1 a 2 C. s. p.).

11. Podľa ust. § 209 C. s. p. súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Ak je spolu so žalobou predložený súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Ak sa súkromný znalecký posudok vyhotovuje v priebehu konania, súd umožní znalcovi nahliadnuť do spisu alebo sa inak oboznámiť s informáciami potrebnými na vypracovanie znaleckého posudku.

Podľa ust. § 210 C. s. p. strane, prípadne aj inej osobe môže súd uložiť, aby sa dostavila k znalcovi, predložila mu potrebné veci, podala mu potrebné vysvetlenia, podrobila sa lekárskemu vyšetreniu, prípadne krvnej skúške, alebo aby niečo vykonala, alebo znášala, ak je to na účely znaleckého

dokazovania potrebné. Ustanovenie o zachovávaní mlčanlivosti pri výpovedi svedka podľa § 203 sa použije primerane.

12. Procesný postup, ako postupovať v prípade vyhotovenia súkromného znaleckého posudku v priebehu civilného sporového konania je výslovne stanovený v ustanovení § 209 C. s. p. Je na strane, aby správne naformulovala zadanie, a aby presvedčila súd, že je potrebné tento dôkaz vykonať. Len súd totiž rozhoduje o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 C. s. p.). Z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci súd uložil žalovanej zabezpečiť súkromný znalecký posudok. Od právoplatnosti uznesenia súdu o nevyhlásení znalca t.j. od 08.11.2017 žalovaná v konaní súkromný znalecký posudok nepredložila. Od uvedeného času až do 04.07.2018 ubezpečovala súd, že sa znalecký posudok vypracováva pričom z listu znalca vyplýva, že bol splnomocneným zástupcom žalovanej o vypracovanie znaleckého posudku požiadaný až dňa 12.02.2018. Až dňa 04.07.2018 žalovaná oznámila súdu odmietanie vyšetrenia znalcom zo strany žalobcu. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu potvrdil že bol znalcom kontaktovaný dňa 29.06.2018, ale tvrdil, že žiadny konkrétny dátum si nedohodli. Prejavil však ochotu podrobiť sa vyšetreniu znalcom. Od uvedeného dňa do rozhodnutia súdu t.j. 30.11.2018 nedošlo tiež ani k určeniu termínu vyšetrenia žalobcu u znalca. Okrem toho žalovaná v konaní pred súdom netvrdila a ani nepreukázala, že sa snažila osloviť iného znalca ochotného vypracovať znalecký posudok pre toto konanie, ako to uvádza v odvolaní. Podľa odvolacieho súdu mala tak žalovaná dostatok času na jeho predloženie a z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca svojim konaním prispel k predĺžovaniu vypracovania posudku. Odvolací súd preto v postupe okresného súdu, ktorým rozhodol, že dokazovanie súkromným znaleckým posudkom v zmysle návrhu žalovanej s poukazom na ust. § 153 ods. 1 C. s. p. nevykoná, pretože žalovaná nepredložila prostriedky procesnej obrany včas, nekonštatoval pochybenie.

13. V ďalšej časti odvolania žalovaná namietala, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností, konkrétne, že žalobcom predložený posudok nemožno považovať za lekársky posudok v zmysle zák. č. 437/2004 Z. z. a nesplňa podmienky lekárskeho posudku podľa § 16 zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

14. Námietky žalovanej odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Stotožnil sa s konštatovaním súdu, že lekársky posudok vydalo zdravotnícke zariadenie aj s ohľadom na pečiatku na ňom. K výtku, že lekársky posudok neobsahuje údaj o dátume narodenia poškodeného, je potrebné uviesť, že v posudku je uvedené rodné číslo, z ktorého údaj o dátume narodenia jednoznačne vyplýva. Námetka, že lekársky posudok neobsahuje údaj o mieste, kde poškodenie na zdraví vzniklo je tiež nedôvodná nakoľko je v ňom uvedené: úraz 23.06.2014, príčina úrazu - podľa zraneného: zrazený osobným autom ako chodec. Nedostatkom podľa žalovanej je neoverenie uznaných následkov poškodenia zdravia presahujúcim 200 bodov prednostnom príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na celé znenie § 7 ods. 1 vety druhej zák. č. 437/2004 Z. z. podľa ktorého, ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednostu príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. Z predloženého lekárskeho posudku zo dňa 13.10.2015 (č.l. 8 spisu) vyplýva, že MUDr. P. T. bol aj zástupca prednostu Ortopedicko-traumatologickej kliniky Univerzitnej nemocnice Martin. Vzhľadom na uvedené bola výtku žalovanej nedôvodná.

15. Nakoľko námietky žalovanej uvedené v odvolaní nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku a teda ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade plného úspechu žalobcu v spore (§ 255 ods. 1 C. s. p.).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).